

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 26. marts 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-559/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — socialpolitik — artikel 141 EF — lige løn til mænd og kvinder — national pensionsordning for civile og militære tjenestemænd — forskelsbehandling med hensyn til pensionsalder og foreskrevet mindsteanciennitet — begrundelse — foreligger ikke)

(2009/C 113/16)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og M. van Beek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved F. Spathopoulos, K. Boskovits, A. Samoni-Rantou, E.-M. Mamouna og S. Vodina, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 141 EF — tilsidesættelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder — national pensionsordning for civile og militære tjenestemænd, der fastsætter en pensionsalder, der er forskellig for de to køn

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 141 EF, idet den har opretholdt bestemmelser, der fastsætter forskelle for mænd og kvinder med hensyn til pensionsalder og foreskrevet mindsteanciennitet i henhold til den græske lov om pensioner for civile og militære tjenestemænd, indført ved præsidentdekret nr. 166/2000 af 3. juli 2000 i den affattelse, der finder anvendelse i denne sag.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 19. marts 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-10/08) ⁽¹⁾

(Beskatning i Finland af brugte motorkøretøjer importeret fra andre medlemsstater — national lovgivnings forenelighed med artikel 90, stk. 1, EF, sjette momsdirektiv og direktiv 2006/112/EF)

(2009/C 113/17)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved I. Koskinen og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved J. Heliskoski, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 90 EF og artikel 17, stk. 1 og 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), nu artikel 167 og 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning, der fastsætter en merværdiafgift på automobilafgiften og fradragsret for et tilsvarende beløb i den udgående moms — anvendelse af en identisk afgiftsværdi på motorkøretøjer, der har været brugt i mindre end tre måneder, og på nye motorkøretøjer — anvendelse af en nedskrivningssats på 0,8 % pr. måned på motorkøretøjer, der har været brugt i mindre end seks måneder, når der ikke på det indenlandske marked findes tilsvarende motorkøretøjer

Konklusion

- 1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 90, stk. 1, EF og artikel 17, stk. 1 og 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, gentaget i artikel 167 og 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet den har tilladt, at den afgift, som er omhandlet i § 5 i lov nr. 1482/1994 om automobilafgift [autoverokali (1482/1994)] af 29. december 1994, kan fratrækkes i merværdiafgiften i overensstemmelse med § 102, stk. 1. nr. 4, i lov nr. 1501/1993 om merværdiafgift [arvonlisäverolaki (1501/1993)] af 30. december 1993.

- 2) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 90, stk. 1, EF, idet den ved beskatning af motorkøretøjer har anvendt den samme afgiftsværdi for motorkøretøjer, der er mindre end tre måneder gamle som for nye motorkøretøjer.
- 3) I øvrigt frifindes Republikken Finland.
- 4) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger og betaler desuden tre fjerdedele af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.
- 5) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine resterende omkostninger.

(¹) EUT C 79 af 29.3.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 26. marts 2009 — Sunplus Technology Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Sun Microsystems Inc.

(Sag C-21/08 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — figur- og ordmærket »SUNPLUS« — indsigelse fremsat af indehaveren af de nationale ordmærker SUN — afslag på registrering)

(2009/C 113/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Sunplus Technology Co. Ltd (ved Rechtsanwältin K. Lochner og H. Gauß)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Sun Microsystems Inc. (ved Rechtsanwalt M. Graf)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 15. november 2007 i sag T-38/04, Sunplus Technology Co. Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i en sag anlagt af ansøgeren om figurmærket »SUNPLUS« for varer i klasse 9, hvori der var nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. oktober 2003 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 642/2000-4) vedrørende afslag på en klage over Indsigelsesafdelingens afgørelse, hvorved denne afsløgte at registrere nævnte varemærke i en indsigelsesag rejst af indehaveren af de natio-

nale figur- og ordmærker »SUN« for varer i klasse 9 — lighed mellem varemærkerne — artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Sunplus Technology Co. Ltd betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. marts 2009 — Dachsberger & Söhne GmbH mod Zollamt Salzburg, Erstattungen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Uafhængiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — Østrig)

(Sag C-77/08) (¹)

(Eksportrestitution — differentieret restitution — tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen — udførselsangivelse — manglende bevis for afslutning af formaliteterne for overgang til frit forbrug i destinationslandet — sanktion)

(2009/C 113/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Uafhængiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dachsberger & Söhne GmbH

Sagsøgt: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Uafhængiger Finanzsenat, Außenstelle Graz — fortolkning af artikel 11, stk. 1, andet afsnit, andet punktum, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2945/94 af 2. december 1994 om ændring af forordning (EØF) nr. 3665/87 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter, for så vidt angår tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb og sanktionsbeløb (EFT L 310, s. 57) — begrebet anmodning om den differentierede del af eksportrestitutionen — anvendelsen af sanktion ved mangelfulde oplysninger om bestemmelseslandet i udførselsangivelsen